

Van accordeondames tot Triggerfinger

Mine Dalemans

Mario Goossens

Mario Goossens is in Nederland nog maar mondjesmaat bekend. In België is dat wel anders. Niet zo gek, want dertiger Goossens heeft er ondertussen al een meer dan indrukwekkende carrière opzitten. Zomaar even een afspraak maken zit er tegenwoordig niet meer in, want als Mario Goossens niet onderweg is, zit hij op het podium. Begin september was hij toevallig twee hele dagen thuis. Slagwerkkraan maakte van de gelegenheid gebruik en soupeerde een hele dag op, luisterend naar het verhaal van de sympathieke Belg.

door Dennis Boxem

Het is moeilijk te benoemen, dat magische ingrediënt in Goossens' spel dat ervoor zorgt dat je automatisch je oren spitst als je hem hoort spelen. Soms stuwend, soms trekkend, altijd dynamisch en met een overrompelende energie. Het lijkt niet uit te maken in wat voor omgeving je Goossens neerzet, hij draagt

de muziek alsof het een maatpak is. Soms stevig, soms nonchalant en altijd *in control*. Goossens heeft passie voor zijn muziek en dat klinkt door in iedere noot die hij speelt.

Het maakt van Goossens een gewilde drummer en dat is te merken aan het grote aantal bands dat

van zijn diensten gebruik maakte: Hoodoo Club, Angelico, Noordkaap, Monza, Winterville, Hooverphonic, Triggerfinger, Cowboys & Aliens... Goossens deed in tien jaar tijd meer dan menig drummer in een hele carrière doet. En dat terwijl hij als jongeling heel andere muzikale plannen had: 'Toen ik elf jaar

was, wilde ik gitarist worden. Ik was groot Kiss-fan en wilde een gitaar hebben, maar mijn vader vond dat ik daar dan zelf maar voor moest gaan sparen. Op een gegeven moment kreeg ik echter een vriend die al gitaar speelde, en die vond het een beter idee als ik ging drummen. Dat ben ik dan maar gaan doen en uiteindelijk lag me dat ook wel heel goed. Toen ben ik ook lessen gaan volgen.'

Deuk

Van Nederlandstalige pop tot triphop en ranzige rockmuziek, Goossens speelde de afgelopen jaren in een aantal behoorlijk uiteenlopende muziekstijlen. Gek genoeg was het vader Goossens die de jonge Mario de eerste aanzet gaf om eens 'iets anders' te proberen. 'Mijn pa kreeg op een gegeven moment zo'n geweldig idee. Ik was veertien jaar en hij besloot dat ik elke zondag van tien tot twaalf met de plaatselijke accordeonclub moest gaan meedrummen. Ik zat in die tijd vol met mijn hoofd in de metal en luisterde naar groepen als Venom en Slayer. En toen zat ik daar met een groep van zeventien meisjes die chacha's en rumba's speelden. Natuurlijk wilde ik dat niet, maar mijn vader vond dat je als muzikant veelzijdig moest zijn. Als ik niet met die accordeon-dames wilde spelen, mocht ik ook niet meer met mijn bandjes op zondagmiddag gaan repeteren. Ik ben het dus toch maar gaan doen en heb dat uiteindelijk volgehouden tot mijn 22ste. Ik leerde daar toch wel heel veel.'

'In die jaren is het zo stilletjes aan gegroeid. Verschillende groepjes gedaan, metalbandjes en rockbandjes. Vrij vroeg ook veel meegemaakt. Op m'n zestiende speelde ik met een groep waar ik een plaat mee had opgenomen. Iemand in het bandje hielp

dat in een paar seconden om zeep. We zaten daar op het podium voor vierhonderd man en plots zie ik de bassist verdwijnen, de gitarist verdwijnen. Tot ik daar nog in mijn eentje zat voor een zaal, waarvan de helft ook nog eens bij mij op school zat. Dat soort dingen heeft me wel een serieuze deuk in mijn zelfvertrouwen gegeven. Zelfs vandaag de dag voel ik dat af en toe nog wel. Ik ben er voorzichtiger van geworden. Ik wil altijd eerst alles zo eens observeren.'

Dom Famularo

'Toen ik begin jaren negentig in het Muziekodroom ging lesgeven, ben ik via via in contact gekomen met Dom Famularo. Een jaar later ben ik dan naar New York gevlogen voor lessen. Dom had een heel lesprogramma voor mij opgesteld, waarbij ik ook

Gewijde Behaeghel

'Ik kwam op Pinkpop van het podium af en ik was gewoon dood, helemaal kapot.'

lessen kreeg van Jim Chapin, Larry Levine en Charles Perry. Ik ben daar een maand zo superintensief bezig geweest, en in het jaar daarna heb ik ook nog veel contact met Dom gehad.

'Een jaar later ben ik opnieuw naar New York gegaan voor lessen en toen heb ik er ook serieus over gedacht om daar te blijven. Dom zag dat ook helemaal zitten, maar ik had in België net een platencontract getekend met Hoodoo Club. Een beetje een undergroundband, maar we speelden veel en hadden ook een paar radiohities. Dat zorgde er weer voor dat ik ook bij Noordkaap kon gaan spelen. Dat was toen echt een van de grote groepen in België. Uiteindelijk ben ik niet in New York gebleven. Met Hoodoo Club, Noordkaap en het Muziekodroom had ik mijn werk, dus er was gewoon geen reden toe.'

Hooverphonic

'Noordkaap liep vlak nadat ik erbij kwam op z'n einde. We hebben nog één plaat gemaakt en een afscheidstournee gedaan, maar dat is toen wel heel mooi geëindigd. Stijn (Meuris, zanger; red.) benaderde mij om een nieuwe groep op te starten. Ik moest daar wel even serieus over nadenken, want de communicatie tussen mij en Stijn verliep eigenlijk altijd wel een beetje stroef. Op een gegeven moment liet hij me echter weten dat ik samen met hem die groep ging doen en toen heb ik maar gezegd dat het oké was. Dat is toen Monza geworden.'

'Ondertussen was ik ook met Triggerfinger begonnen. Ruben (Block, gitarist-zanger; red.) speelde al onder die naam, maar van de ene op de andere dag besloot hij om iedereen buiten te gooien en opnieuw te beginnen. Ruben vroeg mij en omdat hij ook een bassist zocht, heb ik Vladimir Geels, de bassist van

Noordkaap, gevraagd. Die zag er ook wel wat in en zo is Triggerfinger begonnen.'

'Stijn is in België toch wel een bekend publiek figuur, en met Monza begon het dan ook vlot te lopen. Binnen de kortste keren hadden we een management, een boeker en een platencontract. We zijn toen op zoek gegaan naar muzikanten en zo ben ik David Poltrock tegengekomen, die in die tijd toetsenist was bij Hooverphonic. Die vroeg mij na verloop van tijd of ik niet ook bij Hooverphonic wilde komen spelen. Op dat moment overwoog ik te stoppen met Monza, omdat ik bang was dat die twee bands niet te combineren waren. Ik ben daarmee naar Stijn gegaan en die zei alleen dat hij het allemaal goed vond, zolang ik maar bij Monza bleef spelen. Ik heb nog geprobeerd uit te leggen dat we met Hooverphonic ook zouden gaan touren en zo, maar hij stond erop dat ik bleef.'

'Natuurlijk zul je net zien dat de eerste single van Hooverphonic meteen een gigantische hit werd. Daarmee kwam het er toch zo op neer dat ik het jaar daarop nauwelijks thuis ben geweest. En als ik dan thuiskwam, was het meteen vanuit het vliegtuig repeteren met Monza, twee tot drie keer in de week, en nummers schrijven en videoclipjes maken. Dat was echt zo een anderhalf jaar een hel...'

Thunder

'Na een jaar werken kwam dan die Monza-plaat uit. Die eerste single werd meteen een gigantische hit natuurlijk, en dat gaf de aanzet voor weer een drukke tournee, terwijl ik op dat moment ook steeds meer sessies te doen kreeg. Net toen die Monza-tour een beetje op zijn einde liep, is dat zo waanzinnig geëscandeerd. Stijn vond dat ik moest kiezen. En dat terwijl we >>

Gewilde Batsheva

Anderen over Mario Goossens

'Hij speelt alsof het zijn laatste optreden is. (...) Hij rifft en roffelt alsof er *no tomorrow* is. Alsof het leven ophoudt na deze avond. Mario eist de publieke rol op, krijgt die rol, *no excuses, no doubts*. Hij ziet het publiek, hij ziet mij, speelt voor mij, alleen voor mij, zeker en vast... Mis hem niet: Mario Goossens van Triggerfinger!' Brieven schrijfster **Lenny Waasdorp** schreef deze spontane lofzang op Mario Goossens na een optreden van Triggerfinger in LVC te Leiden (zie SWK 124), en zij staat bepaald niet alleen in haar enthousiasme.

Jo Francken (producer en bassist): 'Er zijn weinig jonge drummers die zoveel diepgang en ervaring hebben. Dat kom je vaak alleen bij oudere drummers tegen, en die hebben niet altijd de pit en de punch die Mario wel heeft. Hij staat ook altijd open voor het experiment. Als ik voor een opname bijvoorbeeld de drums in de kelder wil zetten, gaat hij daar zonder problemen in mee. Mario denkt mee op muzikaal niveau en doet alles omwille van een goede opname. Soms belt hij terug om te zeggen wat hij tof vond en wat minder. Hij is geëngageerd en dat is heel bijzonder.'

Luke Morley (gitarist Thunder en producer): 'Toen ik Mario zag spelen met Hooverphonic heb ik hem direct gevraagd voor onze Japanse Tournee. De repetities daarvoor waren een openbaring. Mario kan heel steady en tegelijkertijd heel vrij te spelen. Hij heeft ook een enorm aanpassingsvermogen. Hij kan simpelweg alles wat je van hem vraagt. Als je hem vrij laat om te spelen, dan valt het vanzelf in de groove en vormt de drumpartij zich helemaal naar het nummer.'

Ruben Block (zanger-gitarist Triggerfinger): 'Mario is een technisch zeer goede drummer, maar hij heeft als troef dat hij die techniek overstijgt en daarmee muziek gaat maken. Hij kan ook van blad spelen zonder dat je hoort dat hij de partij nooit eerder speelde. Mario bezit de gave om Bonhams-gewijs een orkaan te doen opstijgen en een moment later als Jim Keltner of Charlie Watts een heel smaakvolle partij neer te zetten. Daar ligt zijn kracht; hij kan heel basic spelen, maar zorgen dat het swingt zonder dat het banaal is.'

David Poltrock (toetsenist Monza en Hooverphonic): 'In de studio heeft hij meestal aan een half woord genoeg. Je noemt een obscuur nummer uit de jaren zeventig en hij weet precies de beat en de sound te maken. Mario is ook altijd tot in de puntjes voorbereid en dat scheelt veel kostbare studiotijd. Daarbij is zijn sound waanzinnig; heel herkenbaar. Bij een nummer op de radio hoor ik direct of Mario het heeft ingespeeld.'

'Triggerfinger was eigenlijk de eerste band waarin ik echt helemaal Mario Goossens kon zijn.'

>> toch twee jaar goed gewerkt hadden en veel bereikt. Alleen voor mij persoonlijk was het hectisch, voor niemand anders. Op dat moment werd ik echter serieus voor het blok gezet.

'Wil het toch wel niet zijn zeker, dat ik een telefontje krijg uit Engeland. Luke Morley en Danny Bowes, de gitarist en zanger van de groep Thunder, hadden mij eerder dat jaar met Hooverphonic zien spelen en wilden nu dat ik mee ging op een tournee naar Japan. Op dat moment was ik Monza al vergeten. Ik heb daar meteen ja op gezegd.

'Een jaar later belde diezelfde Morley mij om een soloproject van hem in te spelen. Ik had net de Hooverphonic-plaat gedaan, net met Triggerfinger een plaat gemaakt en dan komt daar weer zo'n aanbod. Die opnamen bevielen blijkbaar goed, want drie weken later vroeg Morley mij om ook nog een demo in te spelen voor Peter Shoulder, een nieuwe jonge artiest die hij ging produceren.'

Winterville

'In de tussentijd ben ik ook nog heel veel met Triggerfinger bezig geweest. In januari 2003 kwam de eerste single van Triggerfinger uit, en dat begon meteen weer flink te marcheren. Vlak daarna belde het management van die Peter Shoulder, of ik met hem een tournee door Engeland wilde doen. Ik heb ja gezegd, maar eigenlijk was het totale waanzin.

'Die Triggerfinger-plaat begon na het uitkomen

meteen te lopen. Ik kon daar echter nog altijd niet van leven, dus gaf ik ook nog steeds veel les, en in de tussentijd deed ik ook nog van alles met Peter Shoulder. Dat werd echt een band, en onder de naam Winterville tekenden we een *development deal* met Island Records. We kregen toen allemaal een maandloon om in Engeland aan die plaat te werken. Ik deed daarnaast Triggerfinger, sessies en ook nog eens een akoestische plaat met Hooverphonic.

'Dat schema was gigantisch. Met Hooverphonic deden we in de weekends een tour van 45 theatershows in België. Die combineerde ik met optredens doordeeweeks in Engeland. Ik vloog daarvoor iedere week een of meerdere keren heen en weer. Vooral de afgelopen tijd, vanaf januari heb ik continu in het vliegtuig gezeten. Dat was wel een beetje te gek. Ik regelde alles zelf, en het gebeurde dan wel eens dat ik om één uur 's nachts op de luchthaven aankwam en vergeten was een hotel te boeken. Dan zat ik de hele nacht zonder hotel op de luchthaven, vloog ik over, pakte ik de auto, deed ik een optreden, vloog ik terug en begon zo van voren af aan. Het is me een keer of zeven overkomen dat ik helemaal wazig op de luchthaven rondliep, niet goed wetend wat nou het volgende was wat ik ging doen.'

Keerpunt

'Als ik daar zo op terugkijk, verwondert het me wel dat ik dat allemaal voor elkaar heb gekregen en vol- >>

De spullen van Mario Goossens

Gretsch Custom Gold Sparkle 2004

22"x14" bassdrum
12"x8" tom
16"x16" floortom

Diverse snares

14"x6 1/2" Slingerland Radio King snaredrum
14"x6 1/2" Pearl snare (type onbekend)
14"x5 1/2" Gretsch snare uit 1972 (type onbekend)
14"x5 1/2" Tama snare (type onbekend)
14"x4" Sonor 3000 snare

Elektronica

Roland SPD-20
Roland KD-7
Akai MPC 2000 sampler

'Als tweede set heb ik nog een bordeaux-rood Gretsch vintage-setje uit de jaren zeventig met een 22"x14" bassdrum, een 12"x8" tom en een 16"x16" floortom. In de studio gebruik ik soms nog een 24"x14" Premier bassdrum, type weet ik niet, en die schuif ik dan meestal over mijn 22" bassdrums. Ook gebruik ik soms een omgebouwde concerttom als bassdrum. Maten daarvan weet ik niet. Als effectsetje heb ik ook nog een Thunder kinderdrumstel, met een 16"x12" bassdrum, een 12"x4" snare, een 8"x4" tom en een 14"x14" floortom.'

Sabian bekkens

10" AA Mini hi-hat
14" Duo hi-hat
15" Groove hi-hat
14" AA Regular hi-hat
13" AA Fusion hi-hat
18" HHX Evolution crash
15" AAX Crash Studio crash
16" HH Crash Medium crash
18" HHX Evolution Dark crash
20" HH Jazz ride
20" HH Ride Heavy ride
10" AAX splash
8" AAX splash
20" AAX china

'Verder neem ik naar de studio soms nog de volgende bekkens mee: een 20" Zildjian K Heavy ride, een 22" Zildjian K Custom Dark ride, een 20" Istanbul (type weet ik niet) en een 14" UFIP hi-hat (type weet ik niet). Ik gebruik ook vaak percussie. In mijn plastic percussiebox zitten: shakers, waaronder de colashaker (colablikje gevuld met steentjes), verschillende soorten maracas, woodblocks, claves, schud-eitjes, tamboerijnen, tambourine-

'Je mag als drummer best een periode hebben dat je helemaal zot bent van je instrument.'

>> gehouden. Toen kwam Pinkpop. Ik kwam 's ochtends aan uit Engeland, ben van huis naar Pinkpop vertrokken om daar te spelen met Triggerfinger en het plan was dat ik om vijf uur weer het vliegtuig op Zaventem zou pakken. Dezelfde avond had ik namelijk een optreden in Bristol. Ik kwam op Pinkpop van het podium af en ik was gewoon dood, helemaal kapot. Ik heb toen een deel van de tour moeten afzeggen.

'Dat was toch wel een beetje het keerpunt voor mij. Ik lag ondertussen ook nog in scheiding en dat begon allemaal zo heel heavy te worden. Heel mijn sociale leven ging gewoon naar de kloten door op deze manier te blijven werken. Ik realiseerde me dat ik gelukkig wilde zijn met de dingen die ik doe, en dat ik niet gelukkig werd door mezelf vol werk te stoppen.

'Onlangs heb ik dan ook besloten om te stoppen met Hooverphonic. Ik ben heel gelukkig met de twee acts waar ik nu nog in speel, zowel met Winterville als Triggerfinger. Vooral ook omdat ik daar een volwaardig groepslid ben en niet zomaar een *hired gun*. Triggerfinger was eigenlijk de eerste band waarin ik echt helemaal Mario Goossens kon zijn, en veel mensen waren daarover nogal verbaasd. Die konden niet

geloven dat ik zo'n heavy rock 'n' roll-drummer was. En toch speel ik dat nu al zo'n zeven jaar.

'Gisteren kwam ik terug uit Italië met Triggerfinger. We zijn daar met z'n vijven op pad geweest. De band, de geluidsman en de roadie, een klein groepje met verder geen verantwoordelijkheden. Dat werkt gewoon. Niet dat ik me slecht voel over hoe het ging bij Hooverphonic, helemaal niet. Ik heb me daar altijd op mijn gemak gevoeld. Maar ze gaven me gelijk, want ik kon daar nooit een vast groepslid worden.'

Sessies

'Een van de dingen die het voor mij makkelijker maakten om bijvoorbeeld met Hooverphonic te stoppen, is dat ik tegenwoordig steeds meer sessies aangeboden krijg. De dingen waarvoor ik gebeld word, zijn ook veel leuker. Ik krijg meer de ruimte om mijn eigen ding te doen, en dat is wel belangrijk voor me.

'Als ik een sessie doe, denk ik daadwerkelijk mee met een song. Ik doe dat op mijn gevoel. Ik overleg met de producer, en probeer wat verschillende dingen. Ik kan ook niet anders. Als mensen mijn sound

willen hebben, moet ik het ook kunnen laten bewegen in de studio, anders wordt het heel moeilijk voor me. Dan voelt het gewoon niet goed. Ik ben een mens en geen machine; het moet creatief zijn. Aan het einde van het verhaal staat ook wel je naam erop, en dan vind ik het belangrijk dat al je kenmerken erop zijn terug te horen.

'Ik ben heel erg begaan met mijn sound. Zowel op het gebied van spullen als van wat ik speel. Ik geloof niet dat ik snel iets te gek vind. Natuurlijk heb ik aardig wat drums en bekkens, maar ik gebruik bijvoorbeeld ook wel eens kapotte bekkens of kinderpercussie. Als het maar goed klinkt.'

Inspiratie

'Ik ben niet echt het prototype van een drummer's drummer, al vind ik dat daar niets mis mee is. Je mag als drummer best een periode hebben dat je helemaal zot bent van je instrument. Ik heb dat zelf ook gehad, maar was daar na verloop van tijd toch op uitgekeken. Ik zoek het zelf meer in diversiteit. Een drummer als Jim Keltner, zijn muzikaliteit, zijn diversiteit en zijn creativiteit, dat is echt een voorbeeld voor mij. Nog zo iemand is Matt Chamberlin, te gek. Natuurlijk ook de Bonhams en de Weckls, maar vooral die diversiteit van Keltner en Chamberlin; dat zijn mijn voorbeelden.

'Ik krijg ook heel veel inspiratie van de mensen

waar ik mee speel of gespeeld heb. Ruben van Triggerfinger is bijvoorbeeld echt helemaal in de ouderwetse countrymuziek. Alex Callier van Hooverphonic is helemaal weg van de sixties, Serge Gainsbourg en zo. Als je met die mensen speelt, krijg je daar wat van mee, en ga je er je eigen dingen mee doen.

'Het belangrijkste voor mij is dat ik mij gans kan amuseren. Het mag niet op een job lijken. Dat vind ik hier in België het allerverschrikkelijkste, dat collega's naar je toe komen en vragen hoe het met je job is. Dat haát ik echt. Ik heb geen job. Het is leuk wat ik doe!' ■

Discografie

- Triggerfinger - *Triggerfinger* (rock)
- Cowboys & Aliens - *Language Of Superstars* (hardrock)
- Hooverphonic - *Hooverphonic Presents Jacky Cane* (pop)
- Hooverphonic - *Sit Down And Listen* (pop)
- Hoodoo Club - *A Temporary Loss Of Masculinity* (swamp-rock)
- Tom Helsen - *More Than Gold* (pop)
- Tom Helsen - *Slowly* (single) (pop)
- Bowes & Morley - *Mo's Barbeque* (Thunder, UK) (soulrock)
- Noordkaap - *Massis* (rock)
- Noordkaap - *Avanti* (rock)
- Monza - *Van God Los* (rock)
- Angelico - *No Rest For The Wicked* (poprock)
- Wicon Airbag - *Up With People* (rock)

- Exterminator - *Forgotten Souls* (deathmetal)
- Calibre - *Calibre* (single) (nu-metal)
- De Nieuwe Snaar - *De Vierde Maat (Het Ritme Van Het Paard)* (kleinkunst)
- Janez Detd. - *Janez Detd. (Summer's Gone en Roy Rogers)* (punkpop)
- Amaryllis - *Amaryllis* (pop)

Dit jaar komen nog cd's uit van Hooverphonic, Savalas, Anton Walgrave, Van Rosis (Italiaanse band), Winterville en Els Deschepper (kleinkunst)

Bij de volgende cd's was Goossens betrokken als producer

- Sunset - *Sunset* (country)
- Leech - *Leave It So* (grunge)
- Staircase - *Superorganism* (rock)

muziekhandel
THEO STEENBEEK b.v.

Let's Party...!!!!

Muziekhandel Theo Steenbeek bestaat 20 jaar en dat moet gevierd worden!
In de maand december vieren we dit feest met grootsse kortingen, spannende aktes en geweldige optredens. Houdt onze website in de gaten zodat je niets mist van dit spektakel!

WWW.STEENBEEKMUSIC.NL

Let op de
aktiekraant en
meer informatie
over de december
actiemaand.